emperyalizme ve faşizme karşı DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

5

TÖB-DER'in parçalanmasına HAYIR

Yaşasın öğretmenlerin devrimci eyleminin birliği

20 Kasım 1977

500 Kuruş

OKURLARIMIZA

Devrimci Öğretmen Dergisi elimizde olmayan nedenlerle gecikti. Gecikme için bütün okuyucularımızdan özür dileriz. Dergimiz yayınınıdaha kararlı biçimde sürdürecektir.

Öğretmenlerin devrimci eyleminin birliğinin gerçekleşmesine yardımcı olmak amacıyla çıkan Devrimci Öğretmen, yaptığı çalışmalarla öğretmen mücadelesinin daha tutarlı bir çizgi izlemesine yardımcı olmuştur. Fakat TÖB-DER henüz emekçi halkın mücadelesine yeterli ölçüde katılamamaktadır. Bu nedenle önümüzdeki günlerde başlayacak olan şube genel kurullarına devrimci öğretmenler daha ciddi bir çalışmayla katılmalıdır. Şube yönetimlerinin devrimci bir yapıya kavuşturulması öğretmen mücadelesini daha da güçlendirecektir.

Devrimci hareketin ideolojik-politik yolgöstericiliği altında çalışmalarını sürdüren Devrimci Öğretmen, TÖB-DER'e anti-emperyalist, anti-faşist mücadelede daha dinamik ve daha devrimci bir yapı kazandırmak amacındadır. Bu amaçla çalışmalarını şimdiden yoğunlaştırmıştır.

Bu sayıdan itibaren eğitim ve eğitim sorunları üzerine bir tartışma açmış bulunuyoruz. Bu konuda sol harekette büyük bir eksikliğin olduğu bilinen bir gerçektir. Bu soruna bütün eğitimcilerin ve öğretmenlerin eğilmesi bir sorumluluk gereğidir. Bu konuda yazılarınızı ve görüşlerinizi bekliyoruz.

Matbaa giderlerine yapılan zamlar nedeniyle derginin fiyatını 2,5 liradan 5 liraya çıkarmak zorunda kaldık.

Bütün arkadaşların bölgelerindeki olayları, TÖB-DER'le ilgili gelişmeleri ve Devrimci Hareketimizin sorunlarıyla ilgili düşüncelerini yazmalarını bekliyoruz.

Devrimci Selamlar...

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER ANTİ-FAŞİST HALK DİRENİŞİNİN ÖN SAFLARINA

Faşizm azgınca saldırıyor.

Oligarşik diktatörlük ve onun siyasi iktidarı MC emekçi halkımızın emeğini, alınterini, bütün zenginliklerini ve namusunu ayaklar altına alıyor, emperyalist tekellere peşkeş çekiyor.

Tekelci sermaye peşpeşe lokavt ilan edip binlerce işçiyi sokağa atıyor.

"Ekonomik ve sosyal tedbirler" adıyla para babaları elimizde avucumuzda ne varsa her şeye el koyuyorlar.

İşçiler, köylüler, küçük üreticiler, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar pahalılık ve zulüm altında inletiliyor.

Emekçi halkın örgütsüzlüğünden ve dağınıklığından, siyasi bir önderlikten yoksun oluşundan cesaret alan egemen sınıflar, demagoji ile ve gaddarlık sınırına varan saldırılarla iktidarlarını pekiştiriyorlar.

Emekçi halkımız için zam-zulüm-zindan, yokluk-pahalılık-karanlık, işsizlik-yoksulluk ve baskı demek olan faşizm bütün çirkefliği ile karşımızda duruyor.

Şimdi bu acımasız sömürüye, bu zulme, bu teröre karşı ayağa kalkmanın zamanıdır.

Şimdi insanca yaşamanın tek yolu kalmıştır: FAŞİZME KARŞI DİRENMEK, KARARLILIKLA MÜCADALE ETMEK, SALDIRILARA YİĞİTÇE KARŞI KOYMAK.

Şimdi faşizmin karanlığından kurtulmanın bir tek yolu kalmıştır:

BÜTÜN HALKIN DEMOKRATİK İKTİDARINA GİDEN YOLDA YILMADAN MÜCADELE ETMEK.

BÜTÜN ÖĞRETMENLER HALK SAFLARINDA MÜCADELEYE

Bugün zor gibi görülen fakat üstesinden gelinmesi mümkün olan görevler bizi beklemektedir. Emekçi Halkın devrimci bir siyasi önderlikten yoksun oluşunu, sol'un bölük pörçük oluşunu, revizyonizmin etkisi altında bulunuşunu unutmadan, bağımsız bir Devrimci Hareketin yaratılmasının zorunluluğunu iyi kavramak gerekir. Bir yandan bu temel görevi yerine getirmeye çalışırken, bir yandan da bütün anti-faşist halk güçlerini faşist zulme ve pahalılığa karşı bir araya getirmek ve direnise sevketmek için mücadele etmeliyiz.

Bugün Devrimci öğretmenler halkla birleşmek için vargüçleriyle çalışmalıdırlar. Emekçi halk yığınları, ağır yaşam koşulları altında ezilmekte, çaresizlik içinde çırpınmaktadır. Öğretmenler, emekçi halkımızın kurtuluşu için savaşan gençlikle, işçilerle ve köylülerle sımsıkı birleşmenin yollarını mutlaka bulmalıdırlar. Zira zafer ancak ve ancak halkın birleşik devrimci savaşıyla elde edilebilir.

Öğretmenler anti-faşist direnişte çok yönlü bir çalışmanın içinde olmalıdırlar. Çünkü bizler faşizmin karargah yapmak istediği okullarda görevliyiz. Bugün faşist saldırganlığın en yoğun olduğu kesimlerden birisi de okullardır. Faşist demogojiden en erken etkilenebilecek kesim orta ve yüksek okul öğrencileridir ve bunlar da her gün öğretmenlerle yüzyüzedir. Gençliği Anti-Faşist Direniş Saflarına çekebilme imkana herkesden çok öğretmenler sahiptir. Faşizmin beyin yıkama aracı olan gerici ders kitapları yine öğretmenlerin kararlı mücadelesi ile değiştirilebilecektir.

Öte yandan öğrencilerin çoğunun işçi, köylü, memur, küçük esnaf çocuğu oluşu, öğretmenlerin emekçi sınıflarla ilişkisini sağlamaktadır. Devrimci Öğretmenler bununla yetinmemeli öğrenci velileri ile bizzat ilişkiye geçmelidirler. Köy öğretmenleri ise köylüleri bilinçlendirme açısından herkesten daha fazla imkana sahiptirler.

Öğretmenler, Anti-Faşist Direniş'te kendisine en fazla görev düşen bir kesimdir. Bu tarihi bir görevdir. Bu görev bir an bile ihmal edilemez.

Bugün vahşet derecesine varan saldırganlığa, zulüm ve sömürüye karşı Devrimciler emekçi halkın bütün sorunları ile yakından ilgilenmeli ve onları mücadele saflarına çekmelidir. Aklı başında herkes MC'nin ve onun temsil ettiği düzenin iç çelişkileri sonucu yıkılmayacağını; pahalılığa ve zulme karşı beklemenin, sessiz kalmanın yenilgi ve hatta ihanet olduğunu bilmektedir. Gün mücadele günüdür. Gün Devrimci Öğretmenlerin öğrencilerle, velilerle emekçi halkla bütünleşme günüdür.

Devrimci Öğretmenler, kararlılıkla ve cesaretle emekçi sınıfların yanında ve Anti-Faşist Direnişin en ön saflarında mücadeleye atılmalıdırlar. Okullarda, mahallelerde, bölgelerde Anti-Faşist mücadele ve direniş Komitelerinin oluşmasına katkıda bulunmalıdırlar.

Bugün bütün devrimcilerin önünde temel bir görev vardır: Faşizme karşı mücadele etmek, Faşist saldırganlığı püskürtmek.

Faşizme karşı mücadele hayatın her alanında sürdürülmelidir. İlerici-Yurtsever demokrat Devrimci Öğretmenler, bir yandan okullardaki direnişe katılmalı, ona öncülük etmeli, bir yandan da emekçi halkın kurtuluş kavgasına destek olmalıdır. Okullar hayatın bir parçasıdır. Hiçbir öğretmen derste anlattıklarıyla yetinmemeli, okul dışında da mücadeleye girmelidir. Bunun ilk adımı, TÖB-DER lokallerini, boş zamanların değerlendirildiği (!?) birer kahve olmaktan kurtarmaktır. Gerçekten bugün bir çok TÖB-DER lokali oyun oynanan, "hoşça" vakit geçirilen birer kahvedir. TÖB-DER şubelerinin şehir kulübünden veya Orduevi salonlarından bir farkı olmalıdır herhalde. Devrimci Öğretmenler, bu şubeleri emekçi halkın davasına hizmet eden bir araç olabilmesi için sabırlı ve kararlı bir çaba içerisine girmelidirler. Öte yandan, öğretmenler, günlük geçim derdi içinde bocalayıp duran, umutsuzluğa düşen, evle okul arasına hapsolup kalan kişiler olmaktan kurtarılmalıdır.

Faşizm, Öğretmen yetiştiren kurumları (Eğt. Ens; Öğ. Lis.) Ve okulları iyice pençesine almaya çalışmaktadır. Bunun için, Eğt. Enstitülerine giriş koşulları değiştirilmekte, puanlar düşürülmekte, Ülkü Ocakları'ndan belge getirmeyenlerin kaydı yapılmamaktadır. Demokrat Öğretim Üyeleri saldırıya uğramakta, "Sosyal Demokrasi" ise susmaktadır. Oysa susmak halka ihanetle eş anlamlıdır şimdi.

Okullar, Anti-Faşist Direnişin önemli bir halkasıdır. Devlet, görevi ve fonksiyonu gereği, okullarda can güvenliğini sağlıyamamaktadır. Sivil terörle devlet terörü içiçe geçmiştir. Bu nedenle Öğretmenler, öğrenciler, ve müstahdemler kendi can güvenliklerini yine ancak kendileri sağlıyabilirler. Öğrenim özgürlüğü; Öğretmen, öğrenci, müstahdem ve veli işbirliğinin sonucu olarak faşistlerin okullardan püskürtülmesiyle gerçekleşecektir.

Okulların faşizme teslim edilmemesi için Öğretmen-Öğrenci – Veli – Müstahdem güçbirliği sağlanmalıdır. Devrimci bir anlayışla ele alınması gereken bir oluşumun önünde somut görevler vardır. Örneğin faşist Ders kitapları bu güç birliği sayesinde kaldırılabilir. Faşist saldırganlık bu güç birliği sayesinde engellenebilir. Özellikle Öğretmenler, Faşist ırkçı ders kitaplarının zehrinden korumalıdır. Vakit geçirmeden kitaplarla ilgili Öğrenci-Öğretmen-Velilerden oluşan komiteler kurulup harekete geçilmelidir. İnsanlık tarihinin suç saydığı bir düşünceyi içeren kitapları okumamak ve okutmamak suç değildir. Aksine okutmak suçtur.

DEVRİMCİ ÖĞRETMENLER GÖREV BAŞINA

Eğitim kurumlarının faşizmin işgalinden kurtarılması için Devrimci Öğretmenler çok yönlü bir faaliyete girişmelidirler. Sınıflar, okullar ve hayatın her alanı, Anti-Faşist direniş sloganları ile inletilmelidir.

Şimdi, işçiler, köylüler, memurlar, öğretmenler, gençler, teknik elemanlar, Devrimci Mücadele Anlayışına daha sıkı sarılmalıdır. DEVRİMCİ MÜCADELE ANLAYIŞI bütün devrimcilerin faşizme karşı eylem birliğini sağlamayı, bütün emekçilerin güçlerini birleştirmeyi, pahalılığa, zamlara karşı verilen mücadele ile Oligarşiye karşı verilen mücadeleyi bütünleştirmeyi, sömürü ve zulmün ancak emekçi Halkın kendi iktidarı ile son bulacağını bilmeyi gerekli kılmaktadır.

Devrimci Mücadelemiz Oligarşik Diktatörlüğün zora zulme ve sömürüye dayanan "Tedbirlerini" DEVRİMCİ TEDBİRLERLE yıkacak güçtedir.

KAHROLSUN FAŞİZM!
YAŞASIN MÜCADELEMİZ!..

İstanbul TÖB-DER şubesinde revizyonist işgal kırıldı

14 Eylül'de İstanbul ve Adana TÖB-DER Şube Yönetim Kurulları "tüzük hükümlerine uymadıkları" gerekçesiyle Genel Merkez tarafından işten el çektirildiler. Her iki yönetim kurulu da kararı tanımayarak şubeleri işgal ettirdiler. Birlik dayanışmacılar, bir yandan kararı iptal edecek bir mahkeme ararken, bir yandan da bazı meşhur (!) kişileri devreye sokarak genel merkezin kararını geri alması için çabaladılar.

5 kasıma kadar bu şubelerde öğretmenlerle ilgili hiç bir faaliyet yapılmadı ve öğretmenler lokallere sokulmadı. İGD'liler,salonda işgalci ordu gibi dolaşıp durdular.

5 kasım günü, İstanbul TÖB-DER üyeleri, devrimci öğretmenlerin öncülüğünde, revizyonist işgali kırarak şubeye demokrasiyi hakim kıldılar.

İşgalin kırılmasından sonra göreve başlayan yeni yönetim kurulu, kamuoyuna gerçekleri şöyle açıklamıştır:

"-Genel merkezin kararının üzerinden uzun zaman geçmesine rağmen, işten el çektirilen yönetim kurulu karara uymayarak TÖB-DER'i işgal etmişlerdir. Önce kendilerine gelen kararı kabullenmemişlerkendilerine kararı getiren üyemizi yönetim odasında dövmüşlerdir. Yani tüzüğümüzün 13, 14, 22, 28, 41, 43, 46, 47, 49, 50, 51, 52. maddelerini çiğnemişlerdir.

Bütün bu somut gerçeklere rağmen işgali ve bölücü tutumlarını sürdüren bu grup bir de üye toplantısı yapmıştır.

Öğretmen tabanı tüm bu gelişmeleri TÖB-DER'in bütünlüğünün korunması düşüncesiyle soğukkanlılıkla izlemişlerdir. Ancak mahkemenin son kararına rağmen yasal olmayan işgalin sürdürülmesi üzerine birlikte hareket eden öğretmen tabanı işgalcilerden yönetimi devralmıştır. Türkiye'de gelişen devrimci hareket içinde öğretmenler örgüte sahip çıkmasını bilmiştir."

TASFİYECİLER DE TASFİYE EDİLİR

TÖB-DER şubelerinin işgali birlik ve dayanışma grubunun ve tüm ilerlemecilerin karşısında bir utanç tablosu gibi durmaktadır. (Tabii utanacak yüzleri varsa) Revizyonizm, Marksizm, Leninizm'e aykırı ve ona düşman bir akım olması yanında tutarsızdır, bölücüdür, tasfiyecidir ve her türlü yozluğu kabalığı içinde taşır.

İşgalci ilerleme siyaseti, demokratik kitle örgütlerini, tepeden inmecilikle, Bizans entrikalarıyla, CHP'li görünmekle ve tasfiyeyle ele geçirmeye çalışmaktadır. DİSK'ten, PETRO - KİMYA - İŞ, TURİZM - İŞ, SOSYAL - İŞ, ASİS v.d.'nin "ilerlemeci" olmadıkları için tasfiye edildiklerini, TÜS-DER' de yönetimin zorbalıkla ayakta durduğunu İGD ve İKD'nin üç beş kişinin dışında herkese kapalı olduğunu bilmeyen yoktur.

Şimdi sıra TÖB-DER'dedir.

Ama Birlik ve Dayanışmacıların TÖB-DER'i ele geçirmeye veya parçalamaya gücü yetmeyecektir. Yurtsever, ilerici, devrimci öğretmenler, TÖB-DER' in bütünlüğünü bozucu her türlü saldırıyı püskürtme konusunda kararlıdır. Bu kararlılığı İstanbul şubesindeki işgali kırmakta göstermişlerdir.

TÖB-DER'deki son gelişmeler bazı gerçekleri de ortaya çıkarmıştır. Şöyle ki:

Birlik ve dayanışmanın bu kadar cesur (!) olmasının bir nedeni de genel merkez ekibinin (Demokratik Merkeziyetçiler Özgürlük Yolu ittifakı) kararın hayata geçirilmesinde gösterdikleri çekingenlik ve kararsızlıktır. Genel merkez, kendi ideolojileriyle "ilerleme" siyaseti arasına bir hat çekemedikleri, onlara karşı tutarlı bir mücadele vermedikleri için birlik ve dayanışmacıların bu donkişotluklarına zemin hazırlamışlardır.

TÖB-DER'in örgütsel bütünlüğünü bozan ilerlemeciler, faşizmin kudurmuşcasına saldırdığı bir dönemde, içi boş çağrılarla oyalanıp durarak, emekçi sınıfların her şeyini tekelci burjuvazinin reformist tercihine "ileri demokrasi"ye peşkeş çekerek, oligarşinin işini kolaylaştırdıklarını bilmelidirler. Çünkü burjuvazi, karşısında "uslu" ve "icazetli" bir sol ve suskun bir kitle ister.

İşte DİSK Maden-İş'in MESS'e karşı uzun süredir süren grevi ve sonuçları.

İşte DİSK'e alınmayan Yeraltı-Maden İş'in devlete karşı 400 işçiyle sürdürdüğü grev ve sonucu.

Bir yanda TÖB-DER'in bütünlüğünü dinamitleyen birlik ve dayanışmacılar, bir yanda da örgütlerine sahip çıkan yurtsever-ilerici-devrimci öğretmenler.

İlerlemecilerin tasfiyeci ve bölücü, işgalci tavırlarına karşı İstanbul TÖB-DER üyelerinin verdiği mücadele, bütün öğretmenlere örnek olmalıdır. Devrimci öğretmenler, kararlı ve militanca bir çalışmayla yeni yönetim kurulunun -içinde taşıdığı zaaflara rağmen- şubede göreve başlamasını ve örgüt içi demokrasinin uygulanmasını sağlamışlardır.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ...

Yalvaç ve Bigadiç

İçel ilinin Gülnar ilçesinde anti-faşist devrimci, yurtsever öğretmen-memur-işçi kıyımı faşistler tarafından yoğunlaştırılmaktadır. Son bir ay içinde TÖB-DER Başkanı ve 13 arkadaşı il dışına, 5 öğretmen de il içine, savunmaları dahi alınmadan sürgün edilmislerdir.

Dün Uşak'ta Umraniye'de oynanan kanlı olaylar faşist milisler tarafından Gülnar'da da oynanmak istenmektedir. Oligarşinin uşağı lise müdürü, okuldaki öğretmen ve öğrencileri yıldırmak için çevre ilçelerden faşistleri getirip olay çıkartmaktadır.

Mersin CHP Teşkilatı ve Milletvekilleri Gülnar'daki faşist oyunları bildikleri halde gereken tavırları ortaya koymamaktadırlar. CHP samimiyetsiz bir politika izlemektedir.

Biz Gülnarlı devrimciler olarak, halkımıza, meseleleri anlatmaya çalışmaktayız. Faşist ülkü ocaklılarının, onları yönetenlerin sermayenin uşakları olduklarını ve bu baskıların devrimcileri yıldıramayacağını, mücadelenin kurtuluşa kadar savaşılarak başarılacağına inanıyoruz.

Halkımızın kurtuluşuna kadar, oligarşik diktatörlüğün uşaklarıyla ağzı salyalı köpekleriyle mücadelemizin devam edeceğini ve kurtuluşumuzun DEVRİM'le olacağına inanıyoruz.

Gülnar'da kıyım...

Hakim sınıflar öğretmenler üzerindeki baskılarını her geçen gün arttırmaktadırlar. Bunun son örneği Yalvaç, Turhal ve Bigadic'te görülmüstür.

Bugüne kadar kendi seçtikleri mutemetten maaş alan öğretmenler, idarenin, tepeden inme faşist bir mutemet ataması üzerine maaşlarını almamak biçiminde direnişe geçmişlerdir. Türkiye'nin dört bir yanında buna benzer olaylar yoğunlaşmaktadır.

Yalvaç'ta halk direnişteki öğretmenlerle dayanışma içerisine girerek onlara yardım etmektedir.

İdarenin kararını protesto ediyor, direnişteki öğretmenleri destekliyor ve genel merkezi olayla yakından ilgilenmeye çağırıyoruz.

Hiç bir baskı öğretmenlerin haklı ve örgütlü direnişini kıramayacaktır.

BÜTÜN ÖĞRETMENLER, TÖB-DER'in BİRLİĞİ ve BÜTÜNLÜĞÜ İÇİN İLERİ

Bugün ülkemiz bir baştan bir başa Anti-Faşist sloganlarla inliyor. Emekçi Halkımız, Zam-Zulûm-Zindan düzeni Faşizme karşı dişe diş bir mücadelenin içinde. İşçiler, köylüler, üreticiler, öğretmenler, memurlar, teknik elemanlar, gençler, dün Trabzon'da, Denizli'de, Bursa'da "KAHROLSUN FAŞİZM" diye hep birlikte haykırdılar. Yarın birçok yerde anti-faşist mücadele bayrağı yine dalgalanacak.

Bu bayrağın daha yükseklere çıkartılabilmesi için, emekçi halkımızın kendi iktidarına giden yolda ileri adımlar atabilmesi için bütün anti-faşist güçlerin birliğinin sağlanması büyük önem taşıyor. Anti-Faşist Mücadelenin başarısı, Türkiye'nin bugünkü koşullarında, mücadele edecek güçlerin birliğine bağlı.

Genelde yürütülen Devrimci Mücadeleye bağımlı olarak sürdürülmesi gereken Anti-Faşist Direniş'te Demokratik Kitle Örgütlerine büyük görev ve sorumluluk düşmektedir. Kitlesini Anti-Faşist mücadeleye sokmayan, bu mücadeleye katılmayan kuruluşlar demokratik görevini yapmıyor demektir. Demokratik Kitle Örgütlerinin (DKÖ) temel ilkelerinden birisi Anti-Faşist olmaktır. Bu ilke gözardı edildiği, savsaklandığı zaman demokrasi mücadelesi yürütülmüyor, demokratik görevler yerine getirilmiyor demektir.

BÜTÜN ANTİ-FAŞİST GÜÇLERİN BİRLİĞİ SAGLANMALIDIR...

Faşizm, emekçi halkımızın örgütlü direnişi sayesinde ve ancak Devrimci Bir Mücadele Anlayışı ile yıkılacaktır. Anti-Faşist mücadelenin hedefi, herhangi bir burjuva partisinin "ilerici iktidarı" nın kurulmasına yardımcı olmak değil, işçilerin-köylülerin demokratik iktidarını kurmaktır. Anti-Faşist Güçlerin birliğini sağlama yolunda bugün olumlu adımlar atılmaktadır. 27 DKÖ'ningerçekleştirdiği "Anti-Faşist Mücadele ve Eylem Plâtformu" nun çalışmaları, faşizme karşı somut mücadele zorunluluğundan kaynaklanan, o zorunluluğun dayattığı çok yönlü Devrimci Görevlerden biridir.

Anti-Faşist Mücadelede bu tür olumlu gelişmelerin yanında, olumsuz gelişmeler de göze çarpmaktadır. Bu olumsuzluk, DKÖ'nin birlikte mücadelesinden ortaya çıkan olumlu gelişmeler karşısında telaşa kapılan bazı siyasi akımların varlığından kaynaklanmaktadır. Faşizme karşı mücadeleyi, şu veya bu noktada yolundan çıkarıp, engelleyen görüşler vardır. Bu siyasi akımlar, kitlelerin faşizme karşı artan muhalefetini (Anti-Faşist Potansiyeli) pasifize etmek, etkisiz hale getirmek biçiminde ortaya çıkmakta ve elindeki bütün imkanları seferber ederek faşizme karşı mücadele edecek güçleri bölmeye, parçalamaya çalışmaktadırlar. Akla hayale gelmeyen

Burjuvazinin çeşitli kesimlerinin kendi aralarındaki çatışmalarında çatışan tarafların birisinin yanında saf tutmak...

Böylesi akımlardan birisi olan "İlerlemeciler", içinde veya yönetiminde bulundukları bütün kitle örgütlerinde ellerindeki bütün imkânları kullanarak revizyonizmin bu çirkin yüzünü hayata geçirmeye çabalamaktadırlar.

UDC Çağrısının fiyaskoyla sonuçlanması ve Anti-Faşist Mücadele Ve Eylem Plâtformunun emekçi sınıfların ileri unsurları tarafından benimsenmesi, ilerleme siyasetini telaşa, hem de korkunç bir telaşa kaptırmıştır. Hırçınlaşan revizyonizm ilkin TÖB-DER'e saldırmıştır. Çünkü TÖB-DER Genel Merkezi, 650 şubesi ve bütün üyeleriyle Anti-Faşist mücadelede yer almaya karar vererek olumlu bir çabaya girmiştir. Ve TÖB-DER Genel Merkezinde "İlerlemeci" olmayan bir siyaset vardır.

Şimdi ilerleme revizyonizmi tarihi görevini yerine getirmeye başlayacaktır. İstanbul ve Adana şubeleri Anti-Faşist Mücadele ve Eylem Plâtformunda yer almayacaklarını, bunu yanlış bulduklarını, DİSK'in UDC'sine katılacaklarını açıklamışlardır. Ve Genel Merkezin kararlarını tanımayarak başka bir örgütün şubeleri gibi davranmışlardır. Şubeleri işgal eden Birlik Dayanışma, böylece TÖB-DER'i içten içe kemirmeye, parçalamaya başlamıştır. Devrimci Gençler okullarda ve hayatın her alanında faşistlerle kavga ederken, İGD'liler TÖB-DER Şubelerinde öğretmen dövmüşler; Devrimci Öğretmenler okullarda, mahallelerde, anti-faşist direnişi örgütlerken, Birlik Dayanışmacılar, TÖB-DER'in olağanüstü kurultaya götürülmesi için imza toplamışlar, üyelerin kafasını karıştırmışlardır.

Evet, bugün açıkça görülmüştür ki, Birlik Dayanışma siyaseti TÖB-DER'i kendi yönetiminde olmadığı için parçalamaya, güçten düşürmeye çalışmaktadır. oyunlara başvuran bu akımların tavırları aynı zamanda şu anlama gelmektedir:

TÖB-DER'in PARÇALANMASINA HAYIR!

İstanbul Şubesi üyelerinin İGD işgalini kırmaları ve Genel Merkezin kararını uygulamaya koyarak şubede demokrasiyi yeniden gerçekleştirmeleri ilerleme siyasetini çıldırtmıştır. Politika Gazetesinde 7,8,9 Kasım günleri çirkin yalanlar üzerine kurulu haberler yer almıştır. politika'nın Oya Baydar'ı DİSK'teki gelişmelerle TÖB-DER'deki gelişmeler arasında paralellik kurmakta ve son olayda emperyalizmin ve burjuvazinin parmağının olduğunu iddia etmektedir. Oya Baydar ve Birlik Dayanışmacılar, Genel Merkezin kararını "karanlık mihrakların bir tertibi" olarak suçlarken, acaba -İlke-Kitle çizgisi ile Özgürlük Yolu Çizgisinin CIA'dan emir aldığını mı ima ediyordu? Çatışan taraflardan birisi de kendileri olduğuna göre başkası da aynı suçlamayı kendilerine yöneltse acaba Birlik Dayanışmacılar ne diyecekler?..

Şurası bir gerçektir ki, bugün sol içinde mücadele anlayışı ve politikasıyla ilerlemeciler, Oligarşiye yardımcı olan siyasetlerin önde gelenidir.

Politika Gazetesi ve onun temsil ettiği çizgi TÖB-DER'in parçalanmasını mı istemektedir? Kendi siyasetinin emrinde olmadı diye demokratik bir örgütün ve onun üyelerinin silahsız bırakılması, bölük pörçük olması kimin işine yarar?

Birlik Dayanışma suçüstü yakalanmanın telaşı içerisinde ki 8 Kasım tarihli Politika Gazetesinin 2. Sayfasında Feyzullah Ertuğrul namında birisi vasıtasıyla Genel Merkeze uzlaşma teklif etmekte ve şöyle demektedir: "içinde bulunduğumuz koşullarda şu haklı, bu haksız tartışmasını sürdürmenin bir yararı yoktur. İşi tatlıya bağlamak tek çıkar yoldur."

Yağma yok Bay Feyzullah! TÖB-DER üyeleri, örgütlerini parçalanmanın eşiğine getiren bir olayda haksızı bilip, dersini verecek kadar sorumluluk taşımaktadırlar. Sizin gibi sorumsuz değillerdir.

Oya Baydar ise, 9 Kasım'daki yazısıyla, TÖB-DER'in parçalanmasını, Birlik Dayanışmanın ayrı bir öğretmen

İskenderun TÖB-DER seçimlerini devrimciler kazandı

12 Kasım günü yapılan İskenderun TÖB-DER şubesinin genel kurulu devrimci öğretmenlerin zaferiyle sonuçlanmıştır. Seçim sonuçları şöyledir: Devrimci öğretmen: 111, Yurtseverler: 25. Demokratik Sol: 83.

İskenderun şube seçimlerinin ilginç bir yanı, Birlik Dayanışma kendi adıyla genel kurula katılamamış, demokratik sol adını kullanarak sosyal demokratların sırtından (bazılarının da desteğiyle) ve onları kullanarak yönetime gelmek istemiştir. Bu tür üç kağıtlar birlik dayanışmanın çöküşünü ve öğretmen tabanından tecrit oluşunu engelleyemeyecektir.

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ...

örgütü kurmasını empoze etmeye çalışmaktadır. "Bu siyasal çizgiler, demokratik kitle örgütlerinde dahi bir arada bulunamayacak kadar birbirlerinden uzaklaşmışlarsa, zaten ayrılırlar, kendi örgütlerini kurarlar." (abç)

Okuyucu Politika Gazetesının ne demek istediğini anlamıştır. Uzağa gitmeye gerek yok. İlerleme çizgisi ile TSİP çizgisi Oya Baydar'ın deyimiyle demokratik kitle örgütlerinde bir arada bulunamayacak kadar birbirlerinden uzaklaşmışlardır. TSİP, İlerleme siyasetine karşı tabanını koruyamadığı için, ilerlemecilikle kendi arasında bir hat çekemediği için, en azından bugüne kadar bunu yapamadığı için, kadrolarını ilerlemeye kaptırmıştır. Kendi varlığını koruma mücadelesine giriştiği andan itibaren ilerleme siyaseti ile bir arada bulunamayacak kadar ondan uzaklaşmıştır. Her iki çizgi, bu durumda Demokratik Kitle Örgütlerinde bir arada bulunamayacaklarına göre ayrı örgüt kurmaları gerekiyor. Yine bu durumda ayrı örgüt kurması gereken Birlik Dayanışma oluyor. Yani, artık TÖB-DER içinde her iki çizgi bir arada yaşayamayacağına göre Birlik Dayanışmanın ayrı bir öğretmen örgütü kurması gerektiği savunuluyor kısaca...

Şimdi bu baylara sormak gerekir: Siz bu tesbitlerinizle ve pratikteki tavırlarınızla, kendi ifadenize göre "Maocularla", "goşistlerle" "TSİP'lilerle", "TİP'lilerle" ve "her soydan ve boydan sapık akımlarla" çalışamayacağınıza göre kiminle çalışacaksınız? Cevap verin kiminle çalışacaksınız Demokratik Kitle Örgütlerinde. Marksizm-Leninizm'e göre Demokratik Örgütlerde her düşünceden kişi ve grup bulunabilir, bu doğaldır. Öyleyse sizin bu yaptığınızın anlamı nedir? Tek kelimeyle BÖLÜCÜLÜK.

Demek ki, siz Demokratik Kitle Örgütlerinde kendinizden başka kimsenin varlığına tahammül edemiyorsunuz

İşte ilerleme revizyonizminin DKÖ anlayışı. Birlik Dayanışma TÖB-DER'in bütünlüğünü bozacak, onu parçalayacak, ayrı örgütlenmeyi savunabilecek kadar burjuvazinin safına yaklaşmıştır. Onlara göre, kendilerinden olmayan örgütler ne pahasına olursa olsun batmalıdır.

İlerleme siyaseti her yerde faşizme karşı mücadele edecek güçleri bölmek amacındadır. 27 DKÖ'nün 5 Kasım'da çeşitli bölgelerde düzenlediği mitingleri sabote etmek için, mitingin yapılacağı illere yakın yerlerde göstermelik mitingler düzenlemişlerdir. EGE bölgesindeki emekçiler Denizli'de Faşizmi ve pahalılığı protesto ederken, aynı günde İlerlemeciler İzmir'de miting yapmışlardır. Ve TÖB-DER bütün üyelerinin Denizli'ye gelmesini isterken, Birlik Dayanışmacılar öğretmenleri İzmir'deki göstermelik mitinge getirmeye zorlamışlardır.

Bütün bunlar bir anlama gelir: BÖLÜCÜLÜK. Ve bütün bunları ancak ilerleme siyaseti yapabilir.

Demokratik Kitle Örgütlerinin parçalanmasına, anti-faşist güçlerin bölünmesine yönelik saldırı kimden gelirse gelsin Devrimcilerin gür sesi ve çelik iradesiyle karşılaşacak ve gerekli dersi alacaktır.

"İlerlemeciler" böyle yapıyor diye Devrimciler mücadeleden vaz geçmeyeceklerdir. Faşizme karşı kararlılıkla ve cesaretle mücadele ederken, bizi bölmeye, güçsüzleştirmeye çalışanlara karşı da amansızca mücadele etmeliyiz. Revizyonizmin çirkin yüzünü kitlelere teşhir etmeli, şu veya bu nedenle "İlerlemecilerin" peşinden giden arkadaşlara meseleyi sabırla anlatmalıyız.

Ve hep birlikte TÖB-DER'in parçalanmasına karşı çıkmalıyız.

Uğruna şehitler verdiğimiz, sürüldüğümüz mücadelemizi Birlik Dayanışma'nın grupçu çıkarlarına alet ettirmeyelim.

BÜTÜN ÖĞRETMENLER, TÖB-DER'in BİRLİĞİ VE BÜTÜNLÜĞÜ İÇİN 'LERİ

YAŞASIN TÖB-DER'İN BİRLİĞİ

YAŞASIN ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ

YAŞASIN ANTİ-FAŞİST GÜÇLERİN BİRLİĞİ

KAHROLSUN FAŞİZM

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Eğitim ve Eğitim modeli üzerine tartışma

Dergimizin bu sayfalarını, bundan böyle, özgün eğitim yazısı ve tartışmalarına ayırmış bulunmaktayız. Ülkemizin somut olgularının aydınlatılmasıyla ilgili bilimsel araştırmaların, bu arada özellikle eğitimle ilgili olanların yetersizliklerini dikkate alarak bir yandan uygulanan eğitim sisteminin eleştirisini ortaya koyarken bir yandan da yerine konulması gereken modelin oluşturulmasında bize düşen görevi yerine getirmeyi düşünmekteyiz.

Bu sayfalardaki tartışmalar bilimsel dünya görüşüne ve diyalektiğin toplum bilimi yöntemi olarak anlaşılmasına dayanmaktadır. Burada uzun uzun bilimsel dünya görüşü ve yöntemini açıklamaya gerek yok. Ancak bir noktayı vurgulamanın gereği de açık.

Özellikle öğretmen eylemi ile özdeşleşen "Devrimci Eğitim", "Devrim İçin Eğitim", "Demokratik Eğitim ve Eğitimin Demokratikleştirilmesi" sloganlarını bir ön yargı olarak ortaya koymayacağız. Birbirini izleyen araştırmaların ve bu araştırmalara devrimci öğretmenlerden ya da devrimci kurum ve kuruluşlardan gelen katkıları değerlendirdikten sonra model arayışımızı somutlaştırıp, ilk aşamada ve son aşamadaki sloganları saptama yoluna gideceğiz. Amacımız slogan boyutlarında bir eğitim modeli tartışmasına başlamak değil, dünya görüşü ve yöntemi belli, kalıcı ve yönlendirici sonuçlara varmaktır.

Bu zorunlu belirlemeden sonra eğitim modeli araştırmasına girebilmek için ülkemizde bugün varolan eğitim sisteminin nicel ve nitel yanlarını genel bir çerçeve içinde değerlendirmeye çalışacağız.

1739 sayılı Temel Eğitim Kanunu ve bu yasaya işlerlik kazandıran 9. Milli Eğitim Şurası kararlarıyla birlikte Türkiye'nin eğitimi bir "sistem bütünlüğü" ne kavuşturulmuştur. 1974'den önceki eğitimin bir sistem arayışı ile bundan sonrasını ayırt etmenin doğru bir konum olacağı gerçeğinden yola çıkarak eğitim yapısını, kurumlaşma oranlarını nicel ve nitel olarak saptadığımızda eğitimdeki çıkmaz vurgulandığı gibi pratikte ne yapılması gerektiği de kolayca anlaşılacaktır.

Türkiye eğitim sistemi, temel eğitim kanunu ile ilk öğretimden yüksek öğretime dek örgün olarak, bu örgün kurumlaşmanın yansıdığı biçimde de yaygın olarak düzenlenmiştir. Yasa'da yaygın ve örgün eğitimin amaç ve ilkeleri uzun uzun maddeleştirilmiştir. Dokuzuncu Şûra orta öğretimdeki öğrenci akışını düzenleme amacıyla toplanmasına karşın "bilgi için" kayıtlarıyla öğretmen yetiştirilmesi, yasaya göre temel eğitimin ikinci kademesi olarak tanımlanan ortaokulların orta öğretim içinde yönlendirilmesi gibi konulara da el atmış, dolayısıyla yasanın pratiği geniş anlamda yansımasına dayanak olmuştur. Bir yıl sonra, MC kurulduğunda eğitimde kendi işlevlerine uygun kararları hazır bulmuştur. Böylece burjuvazinin, Tanzimat'tan bu yana teokratik eğitimin karşısına çıkardığı batı tipi okul yapısı bir bütünlüğe ulaşmıştır. Ancak, 1946'ya kadar reformcu burjuvazi, radikaller, tefeci-bezirgan ve eşraftan oluşan hakim ittifak, emperyalizmin ülkeye iyice yerleşmesiyle birlikte 1950'de parçalandı. Emperyalizm daha çok toprak ağaları ve tefeci bezirganlara dayanarak yeni bir hakim ittifak oluşturdu. Bu teokratik eğitimin ortaya çıkışına ve kurumlaşmasına yol açtı. Aşağıdaki tabloda açıkca görüleceği gibi iç içe girmiş biçimde, bir yandan örgün eğitim kurumlarında laik, hümanist eğitim yapılırken ve bu programı izleyen öğrenci varken bir yandan da teokratik eğitim kurumları ülke gerçeğinden alabildiğince kopuk bir biçimde arttırılmış bulunmaktadır. Burada dikkat çekilmek istenen nokta lâik- hümanist eğitim geleneğiyle teokratik eğitim anlayışının aynı sistem içinde yanyana bulunduğudur. İşte yılların "reform" anlayışı, Cumhuriyetin "Tevhid-i Tedrisat" anlayışını eritmiştir.

Bu sistem içinde devletin resmi okullarının yanında yarı resmi ya da özel paralı eğitim kurumları da ilköğretimden itibaren kurulabilme olanağına kavuşmuştur. Sistemin genellik, eşitlik, parasız devlet hizmeti götürmesi gibi ilkelerinin yıkıldığına da tanık olunmaktadır. Kaldı ki bu gibi özel kurumların devlet yönetiminde eskiden beri elde ettikleri köşe başları ülke yönetiminin zümre egemenliği biçimine dönüşmesine yol açtığı da bir gerçektir.

Bugünkü eğitim sistemimizin özelliklerini, ana çizgileriyle, şöyle belirlemek olasıdır:

-Tanzimat'dan bu yana sürdürülen eleyici okul sisteminden yöneltici okul sistemine geçilmiştir. Ancak yöneltici okul sisteminin gereksindiği "alt yapı" tamamlanmadığından ve eleyici okul anlayışının diplomaya verdiği değer sürdürüldüğünden her iki okul anlayışının kötü yanları monte edilmiş, dolayısıyla sistem bütünlüğü yalnızca kağıt üzerinde kalmış ve pratiğe geçirilmemiştir. Eleyici okul sisteminde daha çok kişinin daha uzun süre örgün

TÜRKİYE'DE EĞİTİM SİSTEMİNİN ÖZELLİKLERİ

"Devrime faydalı, anlamlı ve başarılı bir şekilde katılabilmek için öğrenmek gerekir."

(Lenin)

eğitim kurumunda tutulması gerekirken Plan Hedefleri aşılmasına karşın okullaşma oranı sistemin özüne göre çok gerilerde kalmıştır. Öte yandan Yasa'ya rağmen sistem bütünlüğü görüşü lâik bir öğretim anlayışı yerine teokratik kurumlarla iç içe girmiş biçimde temellendirilmiştir. Lâik devlet anlayışı en azından zedelenmiştir.

-Okullaşma, yüksek öğretimde bile bir dersane açmak olarak anlaşılmaktadır. Öğrenimin gereksindirdiği işlik, atölye, labaratuvar, kitaplık gibi kurumlar oluşturulmamış, ya da çok eksik kalmıştır. Standart okul tiplerinin minumum ve maksimum boyutları düşünülmemektedir.

-Ülkenin genel sosyo-ekonomik yapısıyla eğitimin bütünlüğü arasında tutarlı birlik kurulup kurulmadığı tartışmalıdır. Getirilen sistem Amerika'lı ya da Amerika'lılarca yetiştirilen kendilerine "uzman" ya da "eğitim mühendisi" sanları verenlerin masa başı yönlendirmelerinden oluşmuştur.

-15 yıllık planlı dönemin eğitime yansıması, halkın genel eğitiminin gerçekleşmesi açısından yetersiz kalırken orta ve yüksek öğretimde diplomalı işsizlik yaratmak biçiminde sonuçlanmıştır. Böylece yetişmiş ucuz işgücü elde edilmiştir.

-Doğu-batı, kır-kent ayrılığına göre ortaya çıkan çelişkileri giderecek nicel ve nitel anlamda çözüm getirilememekte, eğitimin bu konumundaki çelişkileri "sosyal hukuk devleti" anlayışına ters biçimde büyümektedir. Buna geleneksel sosyal ilişkilerin (kapitalizm öncesi yapı ile ilişkili) eklediği kadın-erkek eğitim farklılıkları da eklendiğinde burjuva hümanist eğitim anlayışına bile ulaşılmakta çok geri kalındığı anlaşılabilir.

-Müfredat programları ve ders kitapları ülke gerçeğinden kopuk, bölgesel farkları dikkate almadan, bilime pedagoji kurallarına ve çağın gelişimine aykırı, bir avuç azınlığın çıkarlarına şartlandırıcı biçimde düzenlenmiştir. Programlar ve ders kitapları son yıllarda alabildiğine dejenere edilmiş, sistemin kendi özüne de karşıt düzeye ulaşmıştır.

-Öğretmen yetiştiren kurumlar ise yozlaştırılma aşamasından faşist kurumlaşma aşamasına geçirilmiş bulunmaktadır. Yurt çapında öğretmen dağılışındaki dengesizlik ve standart okul anlayışı geliştirilmediğinden, boyutları bilinmeyen öğretmen açığına bu kez faşist örgütlere sokulmuş öğretmenlerin eklenmesiyle eğitim sistemi "kapıkulu" öğretmenlerle yöneltilmek istenmektedir. Böylece eğitimin başta gelen öğesi öğretmenin h..kı ile bütünleşen ilerici, demokrat, devrimci özü yok edilmektedir.

Türkiye'nin eğitim sistemi burjuvaziye gerekli işgücünü yetiştirme olarak anlaşılmaktadır. Ancak yeterli işgücünün boyutları bilinmediğinden nicel ve nitel anlamıyla eğitim bir düzensizlik içindedir. Oysa, bizce, tüm insanların kişiliklerinin özgür ve çok yönlü geliştirilmesi, yeteneklerine göre hiç bir sınırlama getirilmeksizin yetiştirilmeleri, bilimsel dünya görüşüyle doğa ve toplumun diyalektik gelişimini kavrayacak düzeyde kültürlenmeleri temel alınmalıdır.

Bugün uygulanan eğitimin en belirgin sonucu ise kişinin yabancılaşması olarak karşımıza çıkmaktadır. Bundan sonraki sayımızda eğitimde yabancılaşma konu edilecektir.

1976-77 ÖĞRETİM YILINDA RESMİ KAYITLARA GÖRE PLAN HEDEFLERİ VE GERÇEKLEŞME DURUMU

Öğretim Kademesi	Çağ. Nüf.	Topl. Öğr.	Plan Hed. Göre Okul. Oranı	Gerçekleşen okullaş. Oranı	Fark
Temel eğitim I. Kademe (7 - 12 yaş)	6.011.900	5.473.594	97.2	89.5	- 7.7
II. Kademe (13 - 15 yaş)	2.792.800	1.077.986	48.1	38.6	- 9.5
Ortaöğretim (16-18 yaş)	2.631.100	909.082	23.6	34.4	+ 10.8
Genel Lise		373.235	13.4	14.1	+ 0.7
Mesleki ve Tek. Öğretim (İmam Hatip Lise. Dahil)		535.843	10.2	20.3	+ 10.1
Yüksek Öğretim (19 -22 yaş)	3.231.400	384.533	8.5	11.9	+ 3.4

Bu tablo Milli Eğitim Bakanlığı'nın Şubat 1977 rakamlarına göre düzenlenmiştir. Tablonun incelenmesinde ortaya çıkan gerçekler şunlardır.

-Eğitimin planlı döneminde planlı olarak yönlendirilmesine karşın plan hedefleri halkın genel eğitimini kapsayan temel eğitimde gerçekleşmemiş, buna karşılık halkın genel eğitimiyle ilgili olmayan kesimlerde aşılmıştır. Böylece yetişmiş ucuz işgücü elde edilmiştir. (Ancak yöneltici okul sistemine göre örneğin yüksek öğretim de varılan % 11,9'luk gelişme aslında çok azdır.

-Yasaya karşın lâik-hümanist eğitimin yanında teokratik eğitim yaygınlaştırılmıştır. Söz gelimi 1976-77 öğretim yılında 353 bin lise öğrencisine karşılık 144 bin İmam Hatip Okulu öğrencisi öğrenim görmüştür.

Bir Devrimci öğretmenle görüşme

DERS KİTAPLARI ve MÜFREDAT ENGELİ NASIL AŞILIR?

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Pek çok öğretmen arkadaşımız sınıf dışında gösterdikleri etkinlikleri sınıf içinde sürdüremekten yakınmaktadırlar. Buna neden olarak ta müfredat ve yönetmelikler gösterilmektedir. Siz ise oradan oraya sürülmek pahasına bile olsa müfredat engelini aşarak öğrencilere devrimci bilinci aşılayabilmekte ve sınıfa devrimci bir havayı hakim kılabilmektesiniz. Bu durumu açıklar mısınız?

CEVAP: Devrimci bilince ulaşmış bir öğretmenin eylemi bence bütünlük göstermelidir. TÖB-DER'de veya herhangi bir demokratik örgüt saflarında mücadele eden bir öğretmen, aynı mücadeleyi sınıfta da vermelidir. Bence kurulu düzen ne olursa olsun bir öğretmen eğer devrimci bir dünya görüşüne ve bilimsel bir anlayışa sahipse, okulu ve sınıfları devrim için bir araç olarak kullanabilir.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Ama Devlet Personel Yasası, İller İdaresi yönetmelikler ve müfredat programlarının öğretmenlerin elini kolunu bağladığı iddia edilmektedir.

CEVAP: Bu iddiaya katılmıyorum. Yasalar aşılmaz engeller değildir. Üstelik varolan yasalar içerisinde, her hangi bir soruşturmada örneğin kendimizi savunabileceğimiz noktalar vardır. Sözgelimi Milli Eğitim Temel Yasası, bir çok gerici ilkenin yanında "bilimsellik" ilkesini de kabul etmiştir. Bilimsel gerçekleri açıklayan bir öğretmen pekala bu ilke doğrultusunda hareket ettiğini kanıtlayabilir. Diyeceksiniz ki yine de ceza almaktan kurtulamaz. Olsun, öğretmen görevini yapsında isterse sürülsün. Ölümden öteye köy yok ya..... Kısacası önemli olan yaptığımız işin bilincinde olmak. Önemli olan bu gerici çemberi aşacak pratik yollar bulmak.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Somut bir örnek verebilir misiniz?

CEVAP: Tabii. Lise tarih kitaplarında Türk'ün orta boylu, çevik gür saçlı, seyrek sakallı, bütün milletleri yönetecek kadar yetenekli olduğu yazılı. Bir gün ben bu bölümü öğrencilere okuttum, sonra da sordum: Yanındaki arkadaşına bak bakalım bu yazılan tanıma uyuyur mu? Bütün öğrenciler arkadaşlarını dikkatle inceleyerek uymadığını belirttiler. Kendimin uyup uymadığını sordum. Siz de uymuyorsunuz hocam dediler. Sınıfta bulunanların hiç birisinin Türk olmadığı gibi bir sonuç ortaya çıktı ve öğrenciler bundan çok etkilendiler. Ben de konuyla ilgili bilimsel gerçekleri anlattım, bunun ırkçılık olduğunu vb. söyledim.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Sonuç nasıl oldu?

CEVAP: Ertesi günü lise öğrencilerinin büyük bir bölümü okulun bahçesinde tarih kitaplarını devrimci marşlar söyleyerek yaktılar.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Geçen öğretim yılında MC'nin ders kitaplarının niteliği kamuoyuna iyice açıklandı. Zararlı olduğu açıklandı. Ama diyelim ki, (A) dersinin öğretmeni okuttuğu kitabın zararını bilmektedir. Fakat ortada alternatif bir kitap yok. Yönetmelikler bu kitabı okutacaksınız diyor. Ne yapacak bu öğretmen?

CEVAP: Gerçekten ders kitaplarının gerici, çağdışı, dilin gelişimine aykırı, ırkçı olduğu saptanmıştır. Bu kitapların daha önemli bir yanı da pedagojik yetersizlikleridir. Ancak eğitimde ders kitapları tek ve temel öge değildir. Yararlanılması gereken araçlardan birisidir. Önemli olan aracı nasıl kullanabileceğini bilmektir. Biliyorsunuz dersler müfredat programlarına uygun olarak planlanıp işleniyor. Müfredat programı öğrenilmesi belirlenen bilgilerin genel hatlarından oluşur. Derslerde özellikle Sosyal Bilimler öğretiminde çevre koşullarına göre kaydırmalar, kısaltmalar ya da çoğaltmalar mümkündür. Sınırlı da olsa insiyatif öğretmenin elindedir. İlerici Devrimci öğretmenler bu insiyatifi iyi kullanmalıdırlar. Öğretmen, dersin sorularını, planını, araç gerecini iyi saptarsa ders kitabına bağımlılığı azalır. Bu da kitap engelini

aşmanın bir yoludur. Eğer öğretmen bilinçliyse, zümre toplantılarını, öğretmenler kurulu toplantılarını amaçları doğrultusunda yönlendirebilir. Sorunuzla ilgili olarak şunları da belirtmeyi gerekli görüyorum. Ders kitaplarıyla ilgili mücadele yetersiz kalmıştır. Devrimciler ve ilgili herkes bu kitapların içeriğini elinden geldiğince açıklamaya çalışmıştır. Daha öteye gidilememiştir. Yani sadece kitapların kötü olduğu anlatılmış, bunların kaldırılması için fiili bir mücadeleye girilmemiştir. Özellikle TÖB-DER, bu işin birinci derecede bir ilgisi olarak etkili eylemlere girişebilirdi. Genel Merkez komisyonlar kurup kitapları incelettirmiş, bir de danıştaya dava açmıştır. CHP'nin azınlık hükümeti işbaşına gelince ve hala şimdi bu mesele unutulmuştur. Danıştaya başvurmak bir demokratik hakkın kullanılması ve yararlanılması gereken bir kuruluştur. Ancak danıştay kararlarının uygulanmadığı gözönüne getirilirse bu işi çözecek olan yine bizleriz. Emekçi çocuklarının beyninin yıkanmasına hiç bir öğretmen izin vermemelidir. Hele bizi bir araç olarak bu işte kullanıyorlarsa -ki öyledir- buna daha fazla seyirci kalmak bir cinayettir. TÖB-DER zaman geçirmeden harekete geçmelidir.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Yukarda sözünü ettikleriniz teknik ustalık veya deney gerektirmiyor mu?

CEVAP: Kuşkusuz bir deneyime gerek var. Her şeyden önce öğretmen dersi ile ilgili bilgileri bilmelidir. Öğretmen yetiştiren kurumlar bize bu özellikleri kazandırmıyor. Bu konuda TÖB-DER'e büyük görev düşmektedir. TÖB-DER uyuşukluktan kurtulmalı, kitapların okutulmaması için aktif bir mücadeleyi örgütlemelidir. Pek çok öğretmen içi kan ağlayarak, belki de yol gösteren olmadığı için bu faşist-gerici kitapları okutmak zorunda kalmaktadır. Bu kendi bağrımızda yılan beslememiz demektir. Bu çok acı bir durumdur.

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN: Peki sizce ne yapmalı?

CEVAP: Öğretmenler herşeyden önce öğrencileriyle sağlıklı ilişkiler kurmalıdırlar. Gençtir, heyecanlıdır diye onlarla ilişki kurmamak çok yanlıştır. Onlara güven vermek, kişiliklerinin gelişimine katkıda bulunmak, sorunlarıyla ilgilenmek, onlara yol göstermek gerekir. Bu uğurda şehit olmuş arkadaşlarımız vardır. Onların kavgasını devam ettirmek şerefli bir görevdir. Bizi hiçbir şey devrimci mücadelemizden alıkoymamalıdır.

Devrimci öğretmenler, sınıf ve sınıf dışı faaliyetlerini birlikte yürütmelidir. Kendimizi dört duvar arasında hapsetmemeliyiz. Okumalıyız, kendimizi yetiştirmeliyiz. Boş vakitlerimizi kahve, dernek köşelerinde tüketmemiz oligarşiye yarar. Faşist-gerici ders kitapları, öğrencileri bilinçlendirmemize, halkımıza karşı görevlerimizi yerine getirmemize engel değildir.

DEVRİMCİ BİR GENÇLİK YETİŞTİRMEK BAŞLICA GÖREVİMİZ OLMALIDIR....

Oligarşi okul kapatmakla ezilen ulusun mücadelesini engelleyemez!

Geçtiğimiz günlerde oligarşinin ırkçı ve asimilasyoncu yönünün bir örneğini daha gördük. MC Diyarbakır, Mardin Eğitim Enstitüleri ile Tunceli Öğretmen Okulunu "asayissizlik", "havanın gerginliği", "bayrak töreninin yapılamadığı" vb. gerekçelerle kapattı.

Eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi çabası, Kürdistan özelinde dizginlenmemiş bir asimilasyon uygulaması ile birlikte sürdürülmektedir. Bugün öğretmen yetiştiren eğitim kurumlarının büyük bir kısmı faşistler tarafından ele geçirilmiştir. bu arada faşistler, sayısı az da olsa, bazı Eğitim Enstitülerini bir türlü işgal edememişlerdir, bunların başında yakın zamana kadar, Diyarbakır ve Mardin Eğitim Enstitüleri ile Tunceli Öğretmen Okulu gelmekteydi. Bilindiği gibi bu okullar çoğunlukla Kürt gençlerinin devam ettiği okullardır.

Faşizm "turancılık" ideolojisini yerleştiremeyeceği bu bölgede, özellikle dinsel duyguları ve mezhep ayrılıklarını kendisine kitle tabanı oluşturmak için-baskı ve terörün yanında- demagojik bir araç olarak kullanmaktadır. Buralarda, ülkü ocaklarından ziyade ümmetçi MTTB'ler vasıtasıyla örgütlenmeye çalışmaktadır. Bu doğrultuda kapatılan eğitim kurumlarının yerine İslâm Enstitüleri açılacağı gerekçesini ileri sürerek halkın tepkilerini pasifize etmek istemektedir.

Açıktır ki, bu okullarda tezgahlanan oyunlar, oligarşinin eğitimi faşistleştirme politikası ile milli zulmünün kaynaşmış bir halidir. Birbirine kopmaz bağlarla bağlı bu iki yanlı uygulama karşısında alınması gereken tavır konusunda genel olarak Devrimcilere ve özel olarak Devrimci Öğretmenlere önemli görevler düşmektedir.

Devrimciler faşist zulme karşı mücadeleyi milli zulme karşı mücadeleden ayırmazlar. Oligarşinin Kürt ulusu üzerinde uyguladığı milli zulüm, onun faşist zulmünün bir parçasıdır. Kürt ulusu başta kendi kaderini tayin etme hakkı olmak üzere tüm ulusal ve demokratik haklarından yoksun bırakılmıştır. Kürtlerin kendi ana dillerinde eğitim yapma hakkı bir yana Kürtçe konuşmaları bile yasaklanmıştır. Yukarda aktardığımız okulların kapatılması olayı da bu açıdan ele alınmalıdır.

Oligarşinin eğitim kurumlarını faşistleştirmesi karşısında alınan tavır, bu politikanın asimilasyoncu yönünü de dikkate alarak boyutlandırılmalıdır. Çok uluslu bir devlette zorunlu bir resmi dilin gerekliliğini reddeden devrimciler, aynı zamanda, ezilen ulusun kendi diliyle eğitim yapmasını da savunmalıdırlar. Bu bakımdan faşist eğitim politikasının Kürtlerin kendi dillerinde eğitimini de engellediği günümüz koşullarında bu tavır özel bir önem kazanmaktadır. Şöyle ki, kurulduğundan bu yana Türk Devletinde, Kürt ulusunun baskı altında tutulmasının araçlarından biri olarak Kürtlerin "türkleştirilmesi" politikası izlenmiş; bu politikaya bağlı olarak da onların kürtçeyi öğrenmemeleri, unutmaları konusunda yoğun bir çaba harcanmıştır. Hakim sınıflar bu amaçları için eğitim kurumlarından önemli derecede yararlanmışlardır. Ne var ki süreç içinde, onların bu silahları da kısmen geri tepmeye başlamıştır. Asimilasyoncu bir eğitim sistemine rağmen, Kürt gençleri de genel olarak faşizme ve özel olarak milli baskıya karşı bilinçlenmeye başlamış, devrimci gençlik hareketi içinde gereken yerini almıştır. Kürt ve Türk gençlerinin enternasyonalist dayanışma ruhuna sahip olmaları ve Kürt gençliği içinde milli zulme karşı demokratik muhtevalı ulusal bilinçlenmenin yaygınlaşması, oligarşi bakımından korkutucu bir gelişme olmuştur. Kısacası, Mardin, Tunceli ve Diyarbakır'daki okullarda somutlandığı gibi buraları birer asimilasyon aracı olarak gören oligarşinin bu silahı geri tepmiştir. Oligarşi bu geleneksel silahından geçici olarak vaz geçmeyi göze almış ve bu okulları kapatmıştır.

Devrimcilerin ve Devrimci Öğretmenlerin görevi, demokratik muhtevalı bu tavır alışların yanında olmak, bunları oligarşiye karşı sürdürülen devrimci mücadelenin organik bir parçası haline getirmektir. Türkiye Kürdistanında eğitimin faşistleştirilmesi politikasının özgül yöntemlerine karşı, yani oligarşinin ortak mücadeleyi sabote etme hesaplarına karşı mezhep ayrılıklarını körükleyerek ezilen ulusun mücadelesini bölme hesaplarına karşı faşist zulme ve milli zulme karşı tavizsiz ve kararlı bir mücadele yürütülmelidir.

DEVRİMCİ-GENÇLİK ve GAZİ-DER:

Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesine karşı mücadele

Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu ve Gezililer Kültür ve Dayanışma Derneği, eğitim enstitülerinin faşistleştirilme çabaları karşısında aşağıdaki açıklamayı yapmışlardır.

Ülkemizde, devlet kurumları aracılığıyla yukardan aşağıya örgütlenen faşizm, kendisine kitle tabanı oluşturabilmek için sürdürdüğü baskı ve terörü, yoğunlaştırdığı yalan ve demagojisiyle tamamlamaktadır. ülkemizin her yerinde sürdürülen faşistleştirme çabalarının önemli bir halkasını da öğretmen yetiştiren birer kurum olan Eğitim Enstitüleri oluşturmaktadır. Eğitim Enstitülerinden her yıl binlerce faşist kafa yapısına sahip kişinin mezun olması faşizmin kitle tabanı oluşturmasına önemli bir şekilde hizmet etmekte ve onbinlerce halk çocuğu bu faşist kişilerin denetimi altına sokulmaktadırlar. Onun için, eğitim Enstitülerinin ivedilikle faşistleştirilmesi oligarşinin belli başlı hedeflerinden biri durumuna gelmiştir. Eğitim Enstitülerinin Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlılık olgusu ise hakim sınıfların işini kolaylaştırıcı bir avantajdır. Eğitim Enstitüleri ilk olarak idare ve polis desteğinde bir avuç faşiste,işgal ettirilmiş ve daha sonra bu faşistleştirme olgusunu sürekli kılabilmek için giriş sınavlarında değişiklikler yapılmıştır. 1975-76 öğrenim yılında, özel yetenek isteyen bölümlerin dışındaki bölümlere üniversitelerarası seçme sınavında alınan puanlara göre öğrenci alınması gerekirken, yönetmeliğe aykırı bir şekilde, ikinci bir "yetenek" sınavı ile öğrenci alınması öngörülmüştü. Ve yapılan "yetenek" daha doğrusu kelimenin tam anlamıyla "seçme" sınavları sonucu bir çok faşist okullara doldurulmuş, binlerce devrimci, ilerici, yurtsever öğrenci ise başarısız gösterilerek okula alınmamıştı. Konuyla ilgili olarak Danıştay'a dava açılmış ve Danıştay yapılan sınavları yönetmeliğe aykırı bulduğu için iptal etmişti. M.E.B. Ali Naili Erdem kamuoyunda Danıştay kararının uygulandığı düşüncesini yaratabilmek ve Bakanlığı bu olayın dışında imiş gibi gösterebilmek için sınavların yenilenmesine karar vermiş, ama sonuçta hiç bir şey değişmemiş, ilk sınavda okula alınan öğrenciler yine okulda kalmıştır. Üstelik gözden kaçarak okula girebilen ilerici öğrenciler yapılan bu ikinci sınavda okuldan uzaklaştırılmışlardır. Ve böylece tüm Eğitim Enstitüleri tamamen faşistleştirilmiş, binlerce devrimci, ilerici, yurtsever okul öğrencilerinin öğrenim hakları gaspedilmiştir. Ancak, devrimci öğrenciler, Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesi karşısında sessiz kalmamış ve okulları hakim sınıfların çanak yalayıcılarına terketmemek için uzun sabırlı ve kararlı bir mücadele yürütmüşlerdir. Bugün Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesine karşı iki yıldır mücadele veren onbeşbinin üzerinde devrimci öğrenci bulunmaktadır.

Eğitim Enstitülerinde yürütülen tutarlı anti-faşist mücadele, hakim sınıfların Eğitim Enstitüleri üzerindeki hakimiyetlerini

sarsmış ve onları yeni önlemler almaya zorlamıştır. Önce bu onbeşbin öğrencinin okulla ilişkilerini kesmek istemişler, bunu başaramayınca da öğrenci yönetmeliğinde değişiklik yaparak, Eğitim Enstitülerinin MHP ve Ülkü Ocaklılarla doldurulması işlemini yasallaştırmaya çalışmışlardır.

Yönetmelik, yapılacak olan sınavları uygun bir şekle sokulduktan sonra, artık kendileri için önlerinde hukuki bir engel kalmamıştır. Ama iş bu kadarla kalmıyordu onbinlerce devrimci, ilerici, yurtsever öğrenci önkayıt yaptırıp okullara girebilirdi. Devrimcilerin okula girmesini önlemek için bu hukuki engellerin yanısıra fiili engellere de ihtiyaç vardı ve onun için önkayıtlar açılmazdan önce "tavsiye mektupları" ile gelen güvenilir faşistlerin el altından kayıtlarının yapılması gerekiyordu ve öyle yapıldı. Göstermelik olarak yapılan önkayıtlar sırasında ise devrimci öğrencilerin kayıt yaptırmaları fiilen engellendi ve 4-5 gün içinde önkayıtlar kapandı. Yapılan sözlü sınavlar ise yine aynı şekilde göstermelik sınavlardı. Okula alınacak kişiler önkayıtlar açılmazdan çok önceleri belli olmuştu. Bir faşist, arkadaşına yazdığı mektupta şöyle diyor: "... 360 puanım var. Biliyorsun eğitim enstitüleri bizim elimizde. Ocağın torpiliyle üç yıllık eğitim enstitüsüne girmem garanti." Evet, bu mektup yazıldığında henüz önkayıtlar açılmamıştı.

Bu durum karşısında devrimciler akademik-demokratik mücadelelerinin bir parçası olarak, yapılan sınavların ve yönetmelik değişikliğinin iptali için Danıştay'a dava açtılar. Danıştay, 1977/6315 esas sayılı kararıyla yürütmeyi durdurmuştur. Danıştay'a açılan dava sürdürülen mücadelenin sadece başlangıcıdır. MEB'nın alışılagelmiş Danıştay kararlarını uygulamama tavrını tüm çıplaklığı ile kamuoyuna açıklama ve Danıştay kararının uygulanması için kararlı bir mücadele sürdürmek gerekmektedir.

Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesi baştan da belirttiğimiz gibi, Türkiye'de sürdürülen faşistleştirme çabalarının bir parçasıdır. Bu anlamda, tüm devrimci, ilerici, yurtsever ve demokratların ortak sorunu durumundadır. Onun için, Eğitim Enstitülerinin üzerindeki bu yoğun faşistleştirme çabalarına karşı çıkmak ve bu uğurda mücadele vermek bir yurtseverlik görevidir. Eğer çocuklarımızın bir avuç zorbanın elinde oyuncak olmasını istemiyorsak, eğer devrimcilere sıkılan kurşunların finansman kaynaklarının çocuklarımızdan alınan haraçlar olmasını istemiyorsak, eğer faşistlere boyun eğmenin onlara hizmet etmek olduğunu biliyorsak örgütlü bir şekilde, sıkılı bir yumruk gibi mücadele vermek zorundayız. Eğitim Enstitülerinin faşistleştirilmesi karşısında sessiz kalmayalım.

Bütün Eğitim Enstitüsü öğrencilerini ve demokratik kuruluşları, bu okullarda oynanan oyunlara karşı çıkmaya ve faşist işgallere karşı mücadeleye çağırıyoruz.

DANIŞTAY KARARI UYGULANMALIDIR!..
EĞİTİM ENSTİTÜLERİNDE YAPILAN SINAVLAR GEÇERLİ SAYILAMAZ!
EĞİTİM ENSTİTÜLERİNİ FAŞİSTLEDEN TEMİZLEYECEĞİZ!
KAHROLSUN FAŞİZM-YAŞASIN MÜCADELEMİZ!...

5 şubat ve 1 Mayıs olaylarının kitlelerde yarattığı yılgınlığı yıkalım

Emekçi halkımızın faşizme ve pahalılığa karşı mücadelesi yükseliyor. DKÖ ve bütün devrimciler zam-zulüm-zindan düzenini protesto etmek için bir dizi miting ve toplantılar düzenliyorlar. Geçtiğimiz günlerde Ankara'nın çeşitli mahallelerinde, Trabzon'da, Bursa'da ve Denizli'de yapılan gösteriler, oligarşiye korku saldı. Meydanlara toplanan on binlerce emekçi, "Kahrolsun Faşizm" diye haykırırken disiplinli ve düzenli eylemlerin başarılı olacağını bir kere daha gördük.

Bütün bunlara rağmen, emekçi kitleler, 1 mayıs ve 5 şubat olaylarının yarattığı yılgınlık havasından kurtulamamıştır. Bütün devrimciler bu havanın silinmesi için, mitinglere daha fazla kişinin katılması için yoğun bir çalışmaya girmelidir. Kitlelere yeni 1 mayıs katliamlarının yaşanmaması için tek çözümün daha güçlü mitingler olduğu anlatılmalıdır. Mitinglere katılmamakla faşizmin yerleşmesine yardımcı olunacağı herkese anlatılmalıdır. Provakasyonu ve saldırıyı önlemenin tek yolu yine emekçilerin gücü ve bilincidir.

Yılgınlığın giderilmesi için bütün yollar denenmelidir. Kitlelere güven verilmelidir. Miting düzenleme komiteleri her türlü tedbiri almalıdır. Geçtiğimiz günlerde yapılan anti-faşist gösteriler bu olumsuzluğu yenme konusunda canlı birer örnektir.

Önümüzdeki günlerde düzenlenecek mitinglere daha fazla kişinin katılmasını sağlamak için görev başına.

Bütün öğretmenler anti-faşist eylemlere arkadaşlarımızın ve öğrencilerimizin katılmasını sağlamak için görev başına.

Tüm-Der 2. Olağan Genel Kurulu

TÜM-DER İGD'ileşiyor mu?..

Memurların ekonomik demokratik mücadelesini yönlendirmek, anti-emperyalist, anti-faşist mücadeleye memurların daha aktif olarak katılmasını sağlamak amacıyla kurulan TÜM-DER, son gelişmelerle bu görevlerini yapamayacağı bir ortama sürüklenmiştir.

Kuruluşundan beri revizyonizmin etkisi altında olan, fakat devrimci memurların çabası ve zorlamasıyla belli bir dinamizm kazanan TÜM-DER'in 28-29 ekim tarihlerinde yapılan 2. olağan kongresi ilginç gelişmelere sahne oldu.

Uzun yıllardan beri TKP ile arasında fark olduğunu iddia eden TİP çizgisi, son günlerdeki durumuyla ondan pek farkı olmadığını ispat etti. İlerici-Demokratlar adıyla TÜM-DER'de ortaya çıkan bu çizgi, sadece "Maocu"luğa karşı olmaya devrimcilik zannetmiş olacak ki, TÜM-DER'in 2. OLAĞAN kongresinde sunduğu karar taslağında şunları önermiştir:

"11-İLKELER

Örgütümüz

1- Anti-faşist, anti-emperyalist ve anti-maoist olmayı

.....

temel ilkeler olarak kabul eder.

Bu ilkeler ışığında.

1- Faşistler ve maocular örgüte üye olamazlar, varolan üyeler örgütten atılırlar."

Demokratik kitle örgütleriyle parti arasındaki fark ve ilişkiyi kavrayamayan TİP çizgisi TİP'i kuruluşundan beri demokratik kitle örgütü havasından kurtaramamıştır. Örgütlenmesiyle, mücadelesiyle bir çok demokratik kitle örgütünden bile geri bir hat izleyen bu çizgi, TÜM-DER'i ise bir parti gibi görmektedir. Belki de, TİP'in boşluğunu TÜM-DER'le doldurmak amacındadırlar. İşte bir kaç örnek:

"h- Şubeler genel merkez'den onay almadan miting ve yürüyüşlere katılamazlar veya düzenleyemezler. Aksi davranış yönetimlerin görevden alınma nedenidir.

.....

f- Periyodik olsun olmasın her çeşit yayını yalnızca genel merkez çıkarabilir.

g-Şubeler kitap veya broşür yayınlamak için önceden içeriği bildirilmek kaydıyla genel merkez'den izin almak zorundadırlar.

h-Şubeler periyodik çıkarmak için genel merkez'den izin almak zorundadırlar. Çıkaracakları periyodikte genel merkezin politikasını eleştiren yazılara ve ülke dünya genelindeki tartışmalı konulara kesinlikle yer veremezler. (abç) Bu hükümlere aykırı davranış yönetimin görevden alınma nedenidir."

Birer despotluk örneği olan bu tür önerilere karar taslağında çokca rastlanmaktadır. İlerici demokratlar veya demokrasi için birlikçiler, sınıf mücadelesinden hiç mi hiç habersizdirler, ve bilimden nasiplerini alamamışlardır.

Demokratik kitle örgütlerini çiftlik haline getirme konusunda revizyonizmin temsilcileri arasında bugün bir yarışma sürmektedir. İlerlemecilerin DİSK'te ve TÖB-DER'e yaptıklarını TİP'liler "biz sizden daha iyi revizyonistiz, biz sizden daha çok anti-maoistiz, biz emekçilerin mücadelesine engel olmakta sizden daha ilerdeyiz" dercesine TÜM-DER'de yapmaktadırlar.

Besbelli ki, amaçları "biryerlere" yamanmak "bir yerlere" şirin görünmek.

Besbelli ki amaçları TÜM-DER'de kendilerinin dışında kimseyi bırakmamak.

TİP revizyonizmin demokratik kitle örgütleri konusuna getirdiği yenilikler ve bir çırpıda demokratik merkeziyetçiliğin yerine despotluğu (merkeziyetçilik bile değil) koymaları partisel bir şaheser (!) örneğidir.

Şubelerin demeç vermesini bile yasaklayan bu karar taslağındaki hükümlerle faşist derneklerin hükümleri ve işleyişleri arasında (merkez orda da tartışılmaz, führer her şeydir) fark olduğunu iddia eden varsa beri gelsin.

TİP çizgisinin TÜM-DER 2. olağan kongresindeki davranışları ve devrimcilere yaptıkları fiili saldırılar ve TÜM-DER'deki despotluk, devrimci memurların mücadelesini engelleyemeyecektir. Devrimci memurlar, yukarıdaki önerilerin kendilerini hedeflediğini bilmektedirler. 2. olağan kongrede 50 delegeyle temsil edilen devrimci memurlar

Bizi saldırılarla, sürgünlerle yıldıramıyacaksınız

Öğretmenler üzerindeki baskılar her geçen gün artıyor. MC, artık sürgünle de yetinmiyor, TÖB-DER üyelerinin evlerini bombalattırıyor. Sokak ortasında çakallarına dövdürtüyor.

Ankara'da, İçişleri bakanının gözleri önünde iki öğretmen dövüldü, bir öğretmenin de evi bombalandı. Gülveren semtinde TÖB-DER üyeleri Cemal Cansız ve İbrahim İspir, oligarşinin uşakları tar. fından kalleşçe saldırıya uğradılar.

Yine Haksu semtinde Sinan Uğur'un evi gece yarısı bombalandı. Arkadaşımızın evinde 30.000 liralık hasar tesbit edildi.

Antalya'da TÖB-DER üyesi 8 öğretmen yurdun dört bir yanına sürüldüler. MC devrinde Antalya'da 100 den fazla Öğretmen kıyıma uğradı. Ölmüş öğretmenlerin bile tayinini çıkaran MC bilsin ki, ne ekonomik baskılar, ne saldırılar, ne de ölümler Devrimci Öğretmenleri yıldıramayacaktır. Haklı ve onurlu kavgamızı sürdüreceğiz.

VEFA LİSESİ ÖĞRENCİLERİ ÖĞRETMENLERİNİN GÖREVDEN ALINMASINI PROTESTO EDEREK DİRENİŞE GEÇTİLER.

Vefa Lisesinde 7 ilerici Öğretmenin gerekçe gösterilmeden görevden alınması üzerine öğrenciler, İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğü önünde protesto gösterisi yaptılar. Polis öğrencileri acımadan copladı.

YAŞASIN ÖĞRETMEN-ÖĞRENCİ DAYANIŞMASI

(ilerici demokratlar:73, Özgürlük yolu: 30) herşeye rağmen memurların devrimci eyleminin birliğini ve anti-faşist mücadeleye memurların en geniş biçimde katılmasını sağlama mücadelesine devam edeceklerdir.

Devrimci memurlar TÜM-DER'deki despotluğu yıkmak için, TÜM-DER'e demokrasiyi ve demokratik merkeziyetçiliği hakim kılmak için yoğun bir faaliyete başlamalıdırlar. Şubeler ve delegeler arasındaki ilişki daha verimli hale getirilmelidir. Şube seçimlerini devrimcilerin kazanması için memur kitlesiyle sıcak ilişkiler kurulmalıdır.

TÜM-DER'i revizyonistlerin çiftliği yaptırmayacağız.

YAŞASIN MEMURLARIN DEVRİMCİ EYLEMİNİN BİRLİĞİ

DEVRİMCİ MEMURLAR,

Not: TÜM-DER'de bunlar olurken, demokrasi için, birlik grubu, bir broşür yayınlayarak TÖB-DER'deki çekişmeleri doğru bulmadıklarını, tasfiyeciliğe, bölücülüğe, karşı olduklarını, ayrı siyasetlerin birbirlerini demokratik örgütlerden tecrit etmelerinin yanlış olduğunu belirtmektedir.

Biz bu broşürdeki yazıların ve demokrasi için birlik grubunun samimi olduğuna inanmıyoruz. Bir siyaset TÜM-DER'de başka türlü, TÖB-DER'de başka türlü (180 derece ters) davranırsa bu siyasete güvenilmez. Eğer bu arkadaşlar, gerçekten samimi iseler TÜM-DER tüzüğünden anti-demokratik hükümleri çıkarırlar ve özeleştiri yaparlar. Bunu yapmadıkları sürece kimseyi kendilerine inandıramazlar. Bunu yapmadıkları sürece DİSK'teki tasfiyelere karşı çıkmaya hakları yoktur. Çünkü kendilerinin de tasfiyeci olduğu TÜM-DER 2. olağan konğresinde ortaya çıkmıştır.

emperyalizme ve faşizme karşı

DEVRİMCİ ÖĞRETMEN

Sahibi ve Sorumlu Müdürü:
TUNCER ÖZDEMİR

Yazışma Adresi:
POSTA KUTUSU No: 603
Kızılay/ANKARA

Dizgi ve baskı:
EM-AŞ Ofset Tesisleri

ABONE KOŞULLARI:

Yurt İçi: Yıllık 60 TL.
6 Aylık 30. TL.
Yurt Dışı: Yıllık 120 TL.
6 Aylık 60 TL.

Abone olmak için PTT'ye başvurarak Tuncer Özdemir adına Posta Çeki No: 102075'e para yatırılması yeterlidir.

"Birlik ve Dayanışma" ile " Halkın Sesi" el ele!

Yurtsever-ilerici-devrimci öğretmenler tarafından İstanbul TÖB-DER şubesindeki İGD işgalinin kırılması, kimin TÖB-DER'in bütünlüğünden yana, kimin buna karşı olduğunu bir kere daha gösterdi. Halk deyişiyle ak koyun kara koyun belli oldu.

Birçok bakımdan öğretici olan bu olayın kamuoyuna Birlik Dyanışmacılar tarafından nasıl çarpıtılarak yansıtıldığını dergimizin öbür sayfalarında göstermiştik. Birlik Dayanışmacılar Politika Gazetesinde feryat ediyorlardı: "DEV-GENÇ'li goşistler şubeyi bastı, öğretmenleri dövdü, vs."

Birlik Dayanışmanın bu tür zırvalarının bir nedeni vardı: İki aydır işgal ettikleri şube, üyeler tarafından geri alınmış ve demokratik bir yönetime kavuşturulmuştu. Elbette bu arada işgalciler gerekli dersi alacaktı . Ve elbette Birlik Dayanışma yolsuzlukları ortaya çıkacağı için telaşlanıp feryat edecekti.

Peki Halkın Sesi'ne ne oluyordu? "Sosyal Faşizme", revizyonizme karşı olmanın bu meşhur şampiyonu neden gocunuyordu? Devrimcilere neden saldırıyordu? Yoksa "ilerlemeciler"le ortak yanları mı vardı?

"Dün İGD'li beslemelere örgütün kapısı ardına kadar açıktı, bugün ise öğretmenlikle ilgisi olmayan Dev-Genç'liler örgüte karargah kurmuş bulunuyor." (Halkın Sesi. Sayı 135. Sayfa 10) ve bir sürü yalan tahrifat...

Mahir Çayan, 7 yıl önce oportünizmin ve revizyonizmin siyamlı ikizler olduğunu söylerken, Halkın Sesi'nin (PDA) burjuvazinin safına bu kadar yaklaşacağını da biliyordu.

Revizyonizme karşı olmayı kimseye bırakmayan Halkın Sesi'nin revizyonizme değil, Marksizm-leninizme karşı olduğu her geçen gün iyice açığa çıkıyor. Sen hem revizyonizme karşı olduğunu iddia edeceksin, hem de revizyonizme karşı kararlı bir mücadele yürüten Devrimci Öğretmen'e Devrimci Gençliğe çamur atacaksın. Bu hilkat garibesi davranışı ancak Halkın Sesi yapabilir. Ve de bu onun tabiatına ve misyonuna aykırı değildir.

Devrimcilere saldırıda ve TÖB-DER'in bütünlüğünü bozmada Birlik Dayanışma ile Halkın Sesi (Yurtsever Öğretmen Dergisi) el ele.

Her iki revizyonist çizgi, istedikleri kadar el ele-kol kola olsunlar, Devrimcilerin ve emekçi halkımızın mücadelesini saptıramayacaklardır. Buna güçleri yetmeyecektir.

FAŞİST, GERİCİ DERS KİTAPLARINA IRKÇI EĞİTİME HAYIR!

ANAYASA MADDE 50: İLKÖĞRENİM, KIZ VE ERKEK BÜTÜN VATANDAŞLAR İÇİN MECBURİDİR VE DEVLET OKULLARINDA PARASIZDIR.

OLİGARŞİNİN EĞİTİM DÜZENİ YIKILACAK

ÖNLÜK:	150
ÇANTA:	200
YAKA:	10
MATEMATİK:	15
KALEM–DEFTER:	25
SOSYAL BİLGİLER:	10
FEN VE TABİAT BİLGİSİ:	15

?

TÖB DER Ankara Şubesi

TÖB DER Ankara Şubesi

Taleplerimizi kararlılıkla savunalım

* Öğretmen ve öğrencilerin can güvenliği sağlanmalıdır.
* Gerici, ırkçı, faşis. ders kitapları kaldırılmalı, öğretmenlerin ve bilim adamlarının hazırlayacağı kitaplar okutulmalıdır.
* Ders kitapları ve yardımcı kitaplar öğrencilere parasız verilmelidir.
* Eğitim demokratikleştirilmelidir.
* Öğretmenler yöneticilerini kendileri seçmelidir.
* Okul Aile Birlikleri adına yürütülen soyguna son verilmeli, birlikler öğrencilerin ve okulun sorunlarıyla ilgilenmelidir.
* Okullarda müdürlerin keyfi yönetimine son verilmelidir.
* Öğrenciler üzerindeki baskılar ve dayak cezası kaldırılmalıdır.
* Öğretmenlerin maaşları ve ders ücretleri arttırılmalıdır.
* MEYAK adı altındaki soyguna son verilmelidir.
* Bütün okullar araç ve gereçe kavuşturulmalıdır.
* Gecekondu bölgelerindeki üçlü-dörtlü öğretime son verilmeli, sınıflar otuzar kişilik olmalıdır.
* Karne ve diploma sömürüsüyle özel okul sömürüsüne son verilmelidir.
* Öğretmen kıyım ve sürgünü durdurulmalıdır.
* Kandırmaca beslenme saatine hayır.
* İş içinde eğitim istiyoruz.
* Okul müstahdemleri üzerindeki baskı ve sömürüye son verilmelidir.
* Müstahdemler 8 saatten fazla çalıştırılmamalıdır.
  Fazla çalışma için ücret ödenmelidir.
* Öğretmenlerin örgütlenme özgürlüğünü engelleyen yasalar kaldırılmalı, öğretmenlerin sendika kurma hakkı verilmelidir.
* Maaşların ve ücretlerin dondurulmasına hayır..